

U IME NARODA

VIŠI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni krivični, u vijeću sastavljenom od sudije Dragiše Rakočevića, kao predsjednika vijeća, sudije Vesne Moštrokol i sudija porotnika Mileve Guberinić, Mirka Radovića i Spasoja Cicmila, kao članova vijeća, uz učešće Borke Jelenković kao zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog B. Z., koga u postupku brani Ć. D., advokat iz Nikšića, zbog krivičnog djela ubistvo iz člana 143 Krivičnog zakonika Crne Gore, odlučujući po optužnici Višeg državnog tužioca u Podgorici Kt.br.279/07 od 11.02.2008.godine, koju je na glavnom pretresu zastupala Olivera Ražnatović, zamjenik VDT-a u Podgorici, nakon održanog glavnog i javnog pretresa, dana 24.12.2010.godine, a nakon tajnog vijećanja i glasanja donio je i u prisustvu stranaka dana 12.01.2011. godine javno objavio

P R E S U D U

Optuženi:

B. Z., zv "R.", rođen ... , državljanin RCG, po zanimanju fudbaler, završio srednju školu, oženjen, otac dvoje maloljetne djece, srednjeg imovnog stanja, neosuđivan, u pritvoru od 27.07.2007.godine do 27.07.2009.godine

Na osnovu člana 363 stav 1 tačka 3 Zakonika o krivičnom postupku

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

Da je:

Dana 18. Februara 2006. godine oko 10 h u Jerevanskoj ulici u Podgorici sa umišljajem lišio života P. D., na način što je u pravcu oštećenog, koji se nalazio u svom vozilu marke "Opel Vectra" reg.br. ... iz pištolja cal.9 mm ispalio više projektila koji su pogodili oštećenog nanoseći mu rane prostreline i to tri u predjelu desne nadlaktice i po jednu u predjelu desne dojke i desne strane trbuha, te ranu ustrelinu u predjelu desnog pazuha, usljed čega je došlo do iskrvavljenja iz rascjepa plućne arterije, pluća i drugih raskidanih sudova duž kanala strijelnih rana i nastupanja smrti

- čime bi izvršio krivično djelo ubistvo iz člana 143 Krivičnog zakonika

Troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnicom VDT-a Podgorica Kt.br.279/07 od 11.02.2008.godine, stavljeno je na teret optuženom B. Z. da je izvršio krivično djelo ubistvo iz člana 143 Krivičnog zakonika. U završnoj riječi zastupnik optužbe je u cjelosti ostao pri podnesenoj optužnici, navodeći da je dokazano da je optuženi B. Z. izvršio krivično djelo koje mu se optužnicom stavlja na teret. Svoje uvjerenje o krivici optuženog B. zastupnik optužnice temelji na materijalnim dokazima sa lica mjesta, sprovedenim vještačenjima, i iskazima svjedoka B. R., P. Ž. i P. B. Konačno je zastupnik optužbe predložio da sud optuženog oglasi krivim i kazni po zakonu.

Optuženi B. Z. je u odbrani izjavio da nije izvršio krivično djelo koje mu se optužnicom stavlja na teret. Tvrdi da nije imao razloga da ubije brata od tetke P. D. i da je sa istim bio u dobrim odnosima iako su se rijetko gledali.

U prekrivičnom postupku u bitnom je objasnio da je njegovu porodicu putem fiksnog telefona, pretpostavlja njegovog oca, neko obavjestio da je u Podgorici ubijen njegov brat od tetke P. D. Ne zna tačno gdje je bio kada mu je saopštena ova informacija, misli da je bio u kući roditelja ili u svojoj baraci zajedno sa ženom i kćerkom, ali je siguran da je bio na Kosovu – u mjestu Zubin potok. Izjašnjavajući se u ovom postupku na pitanja službenog lica navodi: da je u vremenu od 16-tog do 18-tog drugog 2006. godine najvjerovatnije bio na poslu u noćnoj smjeni, a zatim kući gdje je odmarao jer je to često činio poslije noćne smjene, ponavljajući da je u tom vremenskom periodu bio na Kosovu i to u Zubinom potoku. Na crnogorskom primorju je bio zadnji put 2004.godine sa suprugom K. i to u Petrovcu i nikada nije bio u Baru. U Podgorici je bio 2005.godine sa kumom B. D. i bratom od tetke Đ. N. kada su doputovali autobusom sa namjerom da kupe sebi putnička motorna vozila, kada su kupili tri vozila, svoje vozilo „passat“, koje je kupio, parkirao je kod zeta E., a druga dva vozila koja je kupio njegov kum su parkirali kod B. V., da bi nakon registracije tih vozila u Zubinom potoku ista povezli u Zubin potok. Podgoricu posebno ne poznaje, poznaje ona mjesta gdje mu živi rodbina.

Pred istražnim sudijom u bitnom navodi da je sigurno bio kući u Zubinom potoku, kada je saznao da je ubijen njegov brat od tetke P. D., ali gdje tačno ne zna. Ne zna tačno ko je javio o D. pogibiji, vjerovatno su to bili stričevi M. ili B. jer su oni uglavnom obavještavali ako se nešto desi u Podgorici njegovog oca. Kada je lišen slobode na području Opštine Kolašin pošao je sa svojom porodicom, suprugom, djecom i ocem iz Zubinog potoka u Podgoricu jer je trebao da produži pasoš, ne zna zašto ga je policija uhapsila. Tvrdi, kune se, da nema nikave veze sa krivičnim djelom koje mu se stavlja na teret.

Na glavnom pretresu se izjasnio da nije izvršio krivično djelo koje mu se stavlja na teret, ponavlja da je dana 18. februara 2006.godine bio u Zubinom potoku na Kosovu. Objasnio je da je 17. februara 2006.godine, bio na prijateljskoj utakmici u Jošaničkoj banji, da je 18. februara 2006.godine, na dan ubistva oštećenog P. D. bio u Zubinom potoku, a da je na graničnom prelazu „Geit31“ radio od 16-og na 17-ti i 17-og na 18-ti februar 2006.godine u noćnoj smjeni od 20h do 08h izjutra. Ne zna da li se vodi evidencija o smjenama na graničnom prelazu ali zna da prilikom prolazka kamiona na graničnom prelazu istima izdaje potvrde za prelaz, koje lično ispisuje. Sjeća se da je dana 18.02.2006. godine bio sa suprugom i kćerkom u kafiću „Ritam“ u Zubinom potoku i to u periodu oko 12h-13h, a sa njima u društvu su bili još T. T., B. L. i G. I. U kafiću „Ritam“ je bio na proslavi rođendana T. T., a navedeno nije saopštio u prethodnom postupku jer je tada bio u šoku, kasnije u razgovoru sa svojim ocem se toga sjetio. Svjedoka u postupku – B. R. je sreo u Istražnom zatvoru, pitao ga je zašto mu sve ovo radi na što mu je ovaj odgovorio „ko si ti, ja te ne poznajem“. Tvrdi da je na dan ubistva oštećenog P. D. bio u Zubinom potoku, a da se od njega ne može precizno očekivati da se sjeti gdje se iz „sata u sat“ nalazio. Na pitanje suda objasnio je: da se nije davajući svoju izjavu pred policijom i pred istražnim sudijom mogao tačno sjetiti gdje se nalazio dana 18. februara 2006.godine, ali da je siguran da je bio kući u Zubinom potoku, te da se kasnije sjetio da je u vrijeme kada je saznao za smrt P. D., što mu je javila majka bio u lokalu „Ritam“ u društvu sa G. I., T. T. i B. L., čega se sjetila njegova supruga koja je bila sa njim u tom lokalu. Objasnio je i to da je nakon povratka sa utakmice iz Jošaničke banje 17.02.2006.godine radio u noćnoj smjeni od 20h do 08h časova narednog dana 18.02.2006.godine. Ne sjeća se da li je u toj smjeni ispisivao potvrde, da je zimski period kada je prelaz na tom punktu otežan zbog snijega pa se rijetko desi da ko sa vozilom prođe. Nakon završene smjene u 08h 18.02.2006.godine pošao je kući, da odspava što je obično i činio poslije noćne smjene, a nakon što se probudio supruga mu je ispričala da ih je telefonom pozvala T. T. da ih časti pićem jer joj je bio rođendan, pa su i pošli u jedan lokal oko 11, do 11,30h toga dana. Sa oštećenim P. D. se zadnji put vidio Decembra mjeseca 2004.godine kada je isti bio na njegovoj svadbi, a D. od tada nije gledao niti se čuo sa

njim.

Na ponovnom glavnom pretresu optuženi B. Z. ponavlja ranije datu odbranu. Kune se u svoju porodicu i djecu, da nije izvršio krivično djelo koje mu se stavlja na teret. Ponavlja, da je bio u Zubinom Potoku, u jednoj kafani, kada mu je majka javila da mu je ubijen brat od tetke.

Sud je u dokaznom postupku saslušao predstavnika ošteće porodice P. Ž., svjedoke B. R., S. S., P. J., B. K., K. E., R. M., B. M., G. I., T. T., M. R., B. L., V. B., T. S., J. E., K. S., P. V., P. B., P. V., H. G. i K. Lj., pročitao je zapisnik o uviđaju Višeg suda u Podgorici Kri.br.112/06 od 18.2.2006.godine, službenu zabilješku PJ Podgorica Ku.br.494/06 od 29.11.07, izvještaj Odjeljenja za sudsku medicinu br.179 od 20.2.06.godine, na ime oštećenog, zapisnik PJ Podgorica o prepoznavanju lica Ku.br.494/06 od 12.7.06.godine, zapisnik PJ Podgorica o prepoznavanju lica Ku.br.494/06 od 28.11.07.godine, zapisnik PJ Podgorica o prepoznavanju lica Ku.br.494/06 od 27.11.2007.godine, 2 potvrde PJ Podgorica o oduzetim predmetima Ku.br.494/06 od 28 i 29.11.2007.godine, na ime optuženog, dopis Uprave policije Sektor granične policije Podgorica broj 240/08-16149 od 17.4.2008.godine, izjašnjenje Veterinarske službe Kosovo od 13.12.07.godine, na saglasan predlog stranaka pročitao je obdukcioni zapisnik Odjeljenja za sudsku medicinu Podgorica S.br.30/06 od 21.1.06.godine i izjašnjenje vještaka dr D. Č., na pretresu od 7.4.08.godine i saslušao ponovo na pretresu vještaka dr D. Č., dana 30.11.2010.godine, nalaz Instituta za sudsku medicinu iz Beograda br.08-244/06-7167 od 27.9.07.godine i nalaz br.08-244/07-716-06/2 od 28.11.07.godine, sa priložima i izjašnjenje vještaka S. O., na pretresu od 27.5.08.godine, na saglasan predlog stranaka pročitao je nalaz i mišljenje broj 704/06 i 696/06- o vještačenju parafinskih rukavica i odjeće- vještaka I. A. i izjašnjenje istog vještaka na glavnom pretresu od 7.04.08.godine i ponovo saslušao ovog vještaka na glavnom pretresu od 30.11.2010.godine, nalaz vještaka B. B. broj 697/06, o oštećenjima garderobe oštećenog P. D. i nalaz istog vještaka broj 695/06, o vještačenju projektila i izjašnjenje istog vještaka na pretresu od 7.4.2008.godine i ponovo saslušao ovog vještaka na glavnom pretresu od 30.11.2010.godine, vještačenje po vještaku grafologu D.O. od 7.12.2008.godine, i izjašnjenje istog vještaka na glavnom pretresu od 29.01.2009.godine, izvršio je uvid u fotoelaborat broj 47-18-244-177/355 od 18.2.2006.godine i broj 47-18-244-178/35 od 18.2.2006.godine, u video zapis sa sahrane poživšeg P. D., na dva diska, na saglasan predlog stranaka pročitao je dopunu izjašnjenja Javnog preduzeća "Čistoća"- Podgorica, broj 4430 od 5.6.2009.godine i izjašnjenje predstavnika tog preduzeća M. Z. na glavnom pretresu od 18.6.2009.godine, pročitao je izjašnjenje Promonte GSM broj 0801-2238 od 8.6.2009.godine, koje izjašnjenje je dostavljeno po zahtjevu suda od 14.5.2009.godine, izjašnjenje Uprave policije PJ Podgorica broj 17-11-240/09-10720/2 od 29.5.2009.godine, izvršio je uvid u listing komunikacije broj 067-861-331 u mreži Monet, za period novembar, februar 2006.godine, pročitao je kao dokaz određen za provođenje po službenoj dužnosti što je sud odredio uvidom u listing komunikacija broj 067/861- 331 za novembar i februar 2006.godine, koji je uz spise predmeta pripojen uz krivičnu prijavu Ku.br.494/06, izjašnjenje Telekoma Crne Gore broj 04-3674 od 28.5.09.godine, sa uvidom u CD disk, i izvučenom kopijom sadržine CD diska, izjašnjenje Javnog preduzeća "Čistoća"- Podgorica broj 2693 od 13.04.2009.godine, izjašnjenje crnogorskog Telekoma broj 049684 od 9.7.2009.godine, sa uvidom u listing, a koji se listng nalazi na dostavljenom CD-u, izjašnjenje crnogorskog Telekoma broj 079939 od 10.7.2009.godine, izjašnjenje crnogorskog Telekoma broj 04-305 od 15.7.2009.godine, izjašnjenje crnogorskog Telekoma broj 04-10865 od 20.7.2009.godine, izvještaj i nalaz vještaka B. P., od 15.7.2009 godine, na pretresu je saslušao vještaka P. B., izvršio je suočenje između svjedoka B. R. i svjedoka S. S., pročitao je izjašnjenje ZIKS-a broj 02-3981 od 8.04.2009.godine, akt Uprave policije PJ Podgorica Ku.br.494/06 od 15.04.2009.godine, izjašnjenje Telenora DOO Podgorica, od 8.7. i 27.7.2010.godine, izvršio rekonstrukciju predmetnog događaja i pročitao zapisnik o rekonstrukciji od 16.11.2010.godine sa skicom rekonstrukcije, fotoelaboratom i CD-om, i pročitao izvod iz KE za optuženog - Uprave policije PJ Podgorica, broj 29-245/08-4251/2-8896 od 12.3.08.godine.

Predstavnik oštećene porodice P. Ž. je objasnio da mu je nekoliko dana nakon ubistva i sahrane brata D. u

kuću došao komšija B. P. i rekao mu da je primijetio krajnje čudno ponašanje jedne osobe, njemu nepoznate, koju je opisao kao visočijeg muškarca, mršavije građe, kose koja je bila kratka i „na stranu“. Čudno ponašanje te osobe po riječima B. P. ogledalo se u tome što je isti palio cigarete koje bi bacao pošto bi ih do pola potrošio, ruke su mu drhtale a isti je i telefonirao. P. mu je rekao da je ta osoba stajala pored B. V., koji je njegov zet, pa je pitao B. ko je osoba koja je bila pored njega na sahrani na što mu je ovaj odgovorio „Z. R.“, misleći na Z. B. Na osnovu priče B. P.a, sa ujakom M. B. je pogledao snimak sa sahrane, jer je ista snimljena, i na tom snimku nije se vidjela osoba kako mu je to P. predstavio.

Kako je svakodnevno bio u kontaktu s policijom vezano za ubistvo brata D., saznao je da se na licu mjesta prilikom ubistva D. nalazio i jedan Rom sa Konika po imenu B. R. Preko svog brata od strica sa Konika – V., stupio je u kontakt s B., koji je došao pošto su ga pozvali i tom prilikom im je opisao osobu koja je pucala na D. i objasnio da su mu u policiji davali više fotografija, da je vršio neka prepoznavanja, ali da mu te osobe nijesu ličile na ubicu.

Prošlo je više od godinu dana od ubistva brata D., ali vijesti o ubici nije bilo. Jedne prilike, slučajno se zatekao na Koniku gdje je sreo svjedoka B. Sa istim se pozdravio i pitao ga da li bi pošao sa njim do njegove kuće u naselju Murtovina da bi popili kafu, bez nekog posebnog razloga. Dok su sjedjeli u kući, pitao je B. da li bi želio pogledati snimak sa D. sahrane, što je ovaj prihvatio. Dok su gledali snimak, B. je u jednom momentu rekao „vрати unazad“ što je i učinio, pa je vratio film unazad, a B. je, pošto je pogledao dio filma, zatražio sliku Z. B.. Otišao je da potraži B. sliku, a kada se vratio iz sobe sa fotografijom vidio je da B. odlazi. Pošao je za njim, sustigao ga je, a ovaj mu je rekao da hoće da ide kući. Sjeli su u vozilo i pošli prema Koniku, pa je u toku vožnje izvadio fotografiju B. i dao je B., koji je uzeo fotografiju, pogledao je i krajnje uzbuđeno i uplašeno rekao „on ti je ubio brata“, a odmah zatim je i iscijepao fotografiju. Rekao je B. da se smiri, da Z. B. ne može biti osoba koja je ubila D., ali je ovaj ponavljao uporno „on ti je ubio brata“. Nakon toga je pogledao kasetu sa D. sahrane kada je i sam primijetio B. čudno ponašanje. Vidio je na snimku da je B. položio cvijeće, da potom uzima jaknu, obje ruke stavlja na desni bok i nešto pridržava, a pogled B. mu je bio čudan - ličilo mu je kao da isti prati kameru i da se krije od kamere. Vidio je da se B. uslikao pištolj na lijevoj strani ispod jakne koju je nosio. Položaj ruku B. je upućivao na zaključak da je isti kod sebe imao oružje.

Sve do tog trenutka, o svemu što je radio i o svojim aktivnostima je obavještavao ujaka M. B. koji je u svemu sa njim zajedno učestvovao, jer sve što je on znao znao je i M. B., i obrnuto. Međutim, o onome što mu je rekao B. R. nije obavjestio M. B.. Sa B. P. i M. B. je bio kod fotografa M. gdje su odgledali dio snimka sa sahrane pokojnog D. P.. Na tom snimku P. nije prepoznao lice o kojem mu je prethodno govorio. Ne zna zašto snimak tada nisu odgledali do kraja, vjerovatno iz razloga što je P. govorio o zapažanju lica koje je bilo pored crkve. U to vrijeme nije sumnjao da je ubistvo mogao izvršiti „Z. R.“ kako su u porodici zvali Z. B.

Kako B. osim na sahranu nije dolazio na druge pomene, počeo je da vjeruje da je upravo B. Z. ubio D. O tome je obavjestio policiju i sestru, a to se sve dogodilo krajem zime ili početkom proljeća 2007.godine. U Maju mjesecu iste godine umro mu je ujak B. M., stric Z. B.. Na sahrani je vidio Z. B., sa istim se pozdravio, poljubio, a primijetio je da B. ruke drhte i da ne puši, što je činio na D. sahrani. Smatra da je ubistvo B. Z. izvršio zajedno sa svojim kumom i kumom koja su prisustvovali sahrani.

Tvrdi da je kartica mobilnog telefona 069/027-... registrovana na njegovo ime jer njegov brat, pokojni P. D., nije imao ličnu kartu, da je D. koristio ovu karticu u periodu kada se desio predmetni događaj, a da je kartica uzeta 7-8 godina prije predmetnog događaja. Ne zna čiji je broj telefona 067/861-..., misli da je to broj telefona sa kojeg je D. bio pozivan u vrijeme kada je ubijen.

Ubijeden je da je Z. B. ubio njegovog brata, a misli da je motiv za ubistvo činjenica da je pokojni D. bio bogat.

Svjedok P. J. majka oštećenog P. D. je posvjedočila da je sa pokojnim D. živjela u porodičnoj zajednici, da su na dan kada je D. ubijen izjutra popili kafu, da se sjeća da je tog jutra D. tražio od nje da mu da sav novac koji je bio u koverti i zna da se tu nalazilo 18000€. Nije primijetila ništa čudno u D. ponašanju, prilikom odlaska iz kuće je rekao da ide na Tušku pijacu i do M. B. Sigurna je da na 40-todnevnom pomenu pokojnog D. nije bio optuženi B. Z..

Ovaj svjedok, ponovo se izjašnjavajući na glavnom pretresu navodi, da B. Z. i njen pokojni sin D., nijesu nikada dolazili zajedno u njenu kuću i da nikada nije dolazio ni sam B. Z.. Ne zna ni za kakve nesporazume između njenog pok. sina i B. Z. Zna da je njen pok. sin D. išao na svadbu B. Z.

Svjedok B. R. je u prethodnom postupku objasnio da se sjeća predmetnog događaja, odnosno ubistva jednog momka na Zabjelu u Jerevanskoj ulici, za koga je kasnije saznao da se zvao D. U to vrijeme je radio u JP „Čistoća“ i bio je angažovan na Zabjelu, u Jerevanskoj ulici. Ne sjeća se tačno datuma, misli da je bila zima, sjeća se da je bilo oko 10h izjutra kada se nalazio na jednoj klupi ispred neke prodavnice da bi zapalio cigaretu. Dok je sjedio na klupi, primijetio je da je sa njegove lijeve strane došlo jedno vozilo marke „Opel Vektra“ metalik srebrne boje, da je isto skrenulo lijevo na jedan parking gdje se potom parkiralo. Nije više obraćao pažnju na to vozilo, mada isto nije ni mogao dobro vidjeti od vozila koja su bila parkirana ispred njega na klupi gdje je sjedio. Nakon minut – dva, začuo je pucnje, ustao je i instiktivno je pogledao u pravcu vozila „Opel Vektra“ kada je vidio da je iz vozila izašao suvozač, da lijevu ruku drži na krovu vozila a da je desnu ruku okrenuo put vozila i da puca još dva puta. To lice opisuje kao momka starosti 25 do 30 godina, visine oko 1,79cm, kratke crne za nijansu svjetlije kose, sa šiškama pravo podšišanim do sredine čela, prave kose, zna da nije imao gel na glavi, na sebi je imao kraću braon jaknu, braon pantalone sa bijelim štriftama na sredini, zna da je jaknu držao otvorenu sa krugovima na rukavima, a misli da je imao crvenu majicu ispod jakne. Kroz staklo vozila koje je bilo parkirano pored njega je vidio da je lice koje je pucalo stavilo pištolj za pojas, da potom bježi desno gledano iz njegovog pravca prema nekim zgradama koje su bile u izgradnji. Kada je vidio da isti bježi, potrčao je za njim, a lice koje je prethodno pucalo je zastalo, okrenulo se ulijevo, ali ga nije primijetilo. Misli da je lice koje je pucalo njegove visine, a on je visok 1,68m.

Odmah nakon pucnjave na lice mjesta je došla policija, okupilo se dosta naroda, vidio je da je došla i rodbina ubijenog, vidio je i ubijenog i sjeća se da je isti bio u bijeloj jakni bijele ili srebrne boje. Potom je otišao u policiju gdje je dao svoju izjavu. U policiji su ga pitali da li bi prepoznao lice koje je pucalo, pokazivali su mu fotografije, ali na fotografijama nije prepoznao to lice, a bio je i u šoku. Nedjelju dana nakon događaja kod njega je u naselje Konik gdje živi došao jedan momak koji mu je objasnio da je sin komšije V., a koji mu je prenio poziv istog da dođe kod njih kući na kafu. Prihvatio je poziv, pošao je kući kod V. gdje je istog i zatekao, ušao je, a nedugo zatim u kuću je došao i brat ubijenog kojeg do tada nije poznavao – P. Ž. Razgovarali su o ubistvu, pitali su ga kako se ubistvo odigralo, da li bi prepoznao lice što je pucalo. Nije im određeno odgovorio, na pitanja je najčešće odgovarao sa „ne znam“ i u kući kod V. se zadržao oko pola sata.

U međuvremenu je više puta pozivan u policiju na prepoznavanje lica koje je moguće pucalo na ubijenog. Sa rodbinom ubijenog nije imao kontakta sve do trenutka kada je na Koniku slučajno sreo Ž. P. Pozdravili su se da bi ga nakon toga Ž. pitao da pođe do njegove kuće da bi popili kafu, što je prihvatio. Nije mu rekao da treba o nečem da pričaju, niti je znao gdje živi. S Ž. vozilom su se odvezli do naselja Zlatica, a dolazkom u Ž. kuću zatekao je njegovu ženu i djecu. Kada su ušli u kuću, Ž. ga je pitao da li želi da pogleda kasetu koja je snimljena na sahrani njegovog brata, što je prihvatio. Snimak su zajedno gledali Ž., njegova supruga i djeca. U jednom trenutku na snimku je prilikom polaganja cvijeća vidio jednog momka, koji je bio odjeven u crnu jaknu, bijelu majicu i u crnim pantalonama. Za trenutak mu se učinilo da se radi o licu koje je pucalo na ubijenog, pa je Ž. rekao da vrati snimak unazad, što je ovaj i učinio. Kada je opet vidio tog momka zatražio je

njegovu fotografiju od Ž. kako bi ga bolje vidio. Ž. ga je pitao što će mu fotografija, ali mu na to odmah nije odgovorio. Ž. je otišao da traži fotografije i nakon izvjesnog vremena donio mu je jednu fotografiju na kojoj se nalazilo lice koje je prethodno vidio na snimku. Tada je počeo da plače, drhti, pocijepao je sliku. Ž. ga je par puta pitao „šta mu je, šta mu je“, pa je istom odgovorio da ne može da vjeruje da ima njegovu sliku. Ž. je pitao „čiju“ a on mu je tada odgovorio „da je to momak koji je toga dana ubio njegovog brata“. Ž. nije mogao da vjeruje u to, vidio je da se jako uzbudio, a zna da su tu bila prisutna i Ž. djeca koju je odmah izbacio napolje, dok mu je žena ranije izašla. Ž. mu je rekao da taj što ga je pokazao kao ubicu njegovog brata nije u Podgorici, već da je daleko. Ž. je zamolio da on ništa ne preduzima već da sve prijavi policiji. Zadržao se kraće vrijeme, a potom je otišao i Ž. više nije gledao niti se čuo sa njim.

Dvadesetak dana prije davanja ovog iskaza kod istražnog sudije od 13.12.2007godine, bio je pozvan u policiju i tada je preko stakla vršio prepoznavanje lica. Sjeća se da je bilo poređano 5-6 momaka, a da je među njima prepoznao lice koje je vidio na fotografiji kod Ž. u kući, odnosno na snimku.

Za licem koje je pucalo je trčao da bi eventualno vidio gdje će isti baciti pištolj, ne može ni sam da pojasni taj trenutak, a plaši se pucnjave i od onoga što je vidio je doživio šok. Misli da su ukupno bila tri pucnja, tj da je čuo tri pucnja iz pištolja. Brata ubijenog – Ž., je poznao na licu mjesta jer je isti kukao i vikao „brate“, istog je upoznao u V. kući, a prilikom tog susreta mu niko nije nudio novac. Sjeća se da je u Ž. kući prilikom gledanja kasete dolazio i Ž. kum, ali osim što se isti pozdravio, nije se upustao u ono što su oni gledali. Lice koje je poznao kao ubicu je vidio samo jednom na snimku u toku sahrane, i to u trenutku dok je isti polagao cvijeće, odnosno desnom rukom polagao cijeeće a lijevom rukom pridžavao jaknu. Na fotografiji koju je vidio u Ž. kući, optuženi je bio u bijeloj košulji, a kada je istog prepoznao u policiji na sebi je imao gornji dio trenerke. Takođe, od lica koja su bila u redu za prepoznavanje je poznao jednog policajca, dok je jedno lice bilo znatno krupnije građe od optuženog.

Prilikom vršenja uviđaja upoznao je inspektora S. S., kojeg je kasnije gledao u policiji, a sa kojim je bio u stalnom kontaktu. Kada je dobio poziv za saslušanje pred istražnim sudijom, pošao je do inspektora S. i istog je pitao da li je tačno da je dobio poziv za saslušanje, koji mu je na to potvrdno odgovorio, i rekao mu da se na poziv mora odazvati. Isti je došao vozilom po njega i dovezao ga je do Višeg suda, s tim što su se dogovorili da ga po završetku nazove da bi ga vratio kući. Prije nego što je optuženog prepoznao u policiji, dolazio je i na dva-tri druga prepoznavanja u policiju, i uvijek je po njega dolazio inspektor S., a potom ga vraćao kući.

Na zapisniku o saslušanju svjedoka B. R. pred istražnim sudijom, stoji konstatacija da je svjedoku u toku saslušanja zvonio telefon, te da ga je, po sopstvenom kazivanju, zvao inspektor S. S.

Na glavnom pretresu, svjedok B. R. tvrdi da se na licu mjesta prijavio kao očevidac predmetnog događaja, da je u policiji ispričao ono što je vidio, te da je ubicu tada opisao isto kao na glavnom pretresu. Izjašnjavajući se na okolnost da je pred istražnim sudijom izjavio da je ubica bio visok oko 178cm, a potom da je njegove visine – 1,68cm, objasnio je da zna da je lice koje je pucalo bilo malo višojije od njega, visine 180-185cm. Siguran je da je optuženog vidio na licu mjesta predmetnog događaja i da je isti pucao na oštećenog P. D. Gledajući kasetu sa sahrane pokojnog D. P., prepoznao je lice koje je vidio na parkingu gdje se desilo ubistvo, tražio je od Ž. P. sliku tog lica, a kada je pogledao sliku rekao je da je to lice koje je pucalo u oštećenog D. P. Zamolio je Ž. P. da ništa ne preduzima, pa je, bojeći se da ovaj ipak nešto sam ne preduzme, otišao u policiju sutra dan, na prijavnici je tražio inspektora S., i istom je kasnije ispričao o onome što je vidio u kući Ž. P.

Na licu mjesta predmetnog događaja se odmah prijavio policiji, a među prvim policajcima koji su došli na mjesto događaja je upravo bio inspektor S. S., koji ga je naknadno tražio da sa njim razgovara i da ga pita šta je vidio. Inspektora S. nije znao od ranije, a nakon što ga je isti pozvao vidio je da je sa njim još jedan

inspektor. Stavili su ga u službeno vozilo i rekli mu da čeka, što je i učinio. U policiji je davao izjavu upravo pred inspektorom S. a tu su bila prisutna još dva, tri lica, s tim što ga je ispitivao inspektor S. Objasnio je da je sa inspektorom S. išao do raskrsnice, tj. do mjesta do kojeg je trčao za ubicom, a S. se dalje raspitivao kod lica koje je tamo zatekao da li su koga vidjeli. Na licu mjesta predmetnog događaja se zadržao za vrijeme dok je trajao uviđaj, a osim inspektora S. razgovarao je sa još jednim policajcem čijeg se imena ne sjeća.

Optuženog B. Z. je prepoznao na osnovu toga što je istom zapamtio lik sa mjesta predmetnog događaja, i na osnovu slike koju je prethodno gledao kod brata ubijenog - Ž. P., dva- tri mjeseca prije prepoznavanja u policiji.

Na ponovnom glavnom pretresu ovaj svjedok je ponovio ranije datu izjavu. Posebno je objasnio, da je vidio dok je sjedio na klupi da na parking dolazi jedno vozilo marke "Opel Vectra", i vidio je da se to vozilo zaustavilo na parking. Nije vidio koliko lica ima u vozilu. Ustao je nakon kratkog vremena da pomeri kantu u kojoj sakuplja smeće, jer su prolazila neka djeca, kada vidi da iz ovog vozila izlazi jedno lice, otvara desna prednja vrata vozila, izlazi sa sjedišta i staje, stavlja lijevu ruku na krov vozila, i tada vidi da pištolj koji mu je u desnoj ruci okreće prema unutrašnjosti vozila i čuje dva-tri pucnja. Dok ovo posmatra ukoso je, sa strane. Kada se ovo lice odmaklo od vozila vidi da stavlja pištolj za pas, kada je čučnuo iza vozila koje je bilo parkirano ispred ove klupe na kojoj je prethodno sjedio, pa čučajući iza vozila ovo lice dalje posmatra kroz bočna stakla na vozilu. Nakon što se ovo lice udaljilo potrčao je za njim, a kada je isto skrenulo u ulicu lijevo, tu se zaustavio i vratio na parking. U vozilu "Opel Vectra", vidio je na sjedištu jednog čovjeka koji se ne pomjera i zaključio je da je mrtav. Nakon ovoga je izašao do ulice i govorio je ljudima koji su se nalazili na balkonima od zgrada da pozovu policiju. Sjeća se da je vršio prepoznavanje u policiji, gledao neke fotografije i kasete u prisustvu P. Ž., pa je na osnovu sjećanja sa mjesta događaja ovo lice prepoznao na fotografijama i kaseti. Sada ima svojih problema, pa se toga praktično i ne sjeća.

Svjedok S. S. je objasnio da je kao službeno lice bio na uviđaju događaja u ubistvu P. D., da se sjeća da je na mjestu događaja bilo više službenih lica, da je od nekih službenih lica upoznat da ima očevidac događaja i da je u pitanju lice Romske nacionalnosti koje radi u komunalnom preduzeću u Podgorici. Kada je dobio od pretpostavljenog zaduženje da od očevica prikupi potrebne informacije, sa istim je stupio u kontakt, određeno vrijeme ga zadržao na licu mjesta, a potom ga odvezao u CB Podgorica gdje je od njega na zapisniku uzeo izjavu u formi prikupljanja obavještenja od građana. Dalja njegova zaduženja oko predmetnog događaja bila su uglavnom vezana za ovog svjedoka - B. R., pa je istog obezbjeđivao u smislu dovođenja u policiju za potrebe vršenja određenih radnji. Sjeća se da je dva-tri puta vršeno prepoznavanje lica koje je vršio B., da su moguće dva prepoznavanja bila negativna a da je treći put B. prepoznao jednu osobu kao lice koje je pucalo na oštećenog P. D. Za potrebe službenih radnji je po svjedoka B. išao u naselje Konik, dovezio ga a zatim ga vraćao. Objasnio je da je praksa da službenu zabilješku potpisuju lica koja su vršila uviđaj, da se u istu unosi ime nosioca predmeta (u ovom slučaju inspektora za krvne delikte), da se konstatuju druga lica u slučaju da operativno obavljaju poslove (što nije slučaj u ovom predmetu jer je učestvovalo preko 30 lica u civilu), da se u službenoj zabilješci ne konstatuje očevidac a što se iz drugih radnji policije jasno može vidjeti - da je to lice koje je saslušano u svojstvu građanina, te da inspektori prikupljaju obavještenja u formi zapisnika a ne sačinjavaju posebne službene zabilješke. Misli da su istražni sudija i tužilac u vrijeme vršenja uviđaja zatekli lice koje se prijavilo kao očevidac - B. R., što posebno ne može tvrditi. Sjeća se da je B. došao kod njega sa pozivom suda i da ga je povezao službenim vozilom radi davanja izjave kod istražnog sudije. Sjeća se da je „bila neka“ informacija u policiji da je B. R. vidio fotografiju navodnog učinioca, odnosno određenu fotografiju koju je pocijepao pošto je vidio, a ne zna gdje je to bilo. Ne sjeća se da je B. dolazio kod njega i saopštio mu da je u kući Ž. P. vidio fotografiju tog lica, da je tu fotografiju pocijepao, a da je došao to da mu saopšti jer se bojao reakcije P. Ž. Bila mu je poznata informacija da je B. vidio fotografiju lica koje je po njemu pucalo na oštećenog P. D. prije nego što je vršeno prepoznavanje na kojem je B. prepoznao optuženog

B. Z. kao ubicu oštećenog P. D.

U postupku suočenja svjedoka B. R. i S. S., B. R. je izjavio da je došao sam u policiju, da je preko prijavnice tražio inspektora S. kojeg je poznavao od predmetnog događaja, da je tada istom saopštio da je u kući P. Ž. vidio fotografiju lica koje je pucalo na oštećenog P. D., i da je došao to da saopšti zato što se bojaio daljeg postupka P. Ž., na što je svjedok S. izjavio da „ako tako B. kaže, onda je to tako i bilo, ne sporim tu činjenicu i vrlo je izvjesno da je to tako i bilo“.

Svjedok S. S. je izjavio i da je na osnovu kontakta sa svjedokom B. na osnovu svog dugogodišnjeg iskustva zaključio da je B. pošten čovjek koji ne laže.

Ponovo se izjašnjavajući na pretresu svjedok S. S., je posebno objasnio da je moguće da je tužiocu kazao za očevica događaja, ali da se ne sjeća da li je tu bio istražni sudija, sa istražnim sudijom razgovara i upoznaje ga sa preduzetim radnjama, nosilac radnje policije, a to je bio u ovom slučaju J. E.

Svjedok B. M. je izjavio da je oštećeni P. D. njegov sestrić, optuženi B. Z. bratanić, te da mu je sa tih razloga teško da svjedoči u ovoj pravnoj stvari ali da to mora i hoće.

Zna da se oštećeni P. D. bavio preprodajom deviza ali tvrdi da nije tačno da je isti ubijen iz koristoljublja jer je prilikom uviđaja kod njega pronađeno 4.700€ i oko 100\$. Nakon dobijenog obavještenja da je D. ubijen odmah je došao na lice mjesta i bio je prisutan za vrijeme vršenje uviđaja. Policija mu je dozvolila da prilikom uviđaja može biti u krugu koji je obilježen trakom. Od strane inspektora policije je dobio uvjerenja da će ubica biti pronađen u roku od sat vremena, a čak je njemu i porodici P. inspektor policije M. B. rekao direktno da je oštećenog D. P. ubio neko sa Tuškog puta, da će to lice vjerovatno biti na sahrani te da se obrati pažnja na te okolnosti zbog čega je i doveo jednog svog prijatelja da snimi sahranu. Nije tada pretpostavljao za koju svrhu će taj video zapis poslužiti njegovom drugom sestriću Ž. P. i kakvu će isti konstrukciju napraviti.

Nakon sahrane oštećenog D. P., svakodnevno je dolazio u kuću P., gdje se vodio razgovor ko je to mogao učiniti. Majka oštećenog, inače njegova sestra, je često znala govoriti „ubili su ga komšije, ubili su P.“, a čak je jednom u stanju depresije i sinu Ž. rekla „mogao si ga i ti ubiti da ti kuća ostane“, što je svakako van zdravog razmišljanja. Sa Ž. je često išao u policiju i imali su puno povjerenje u ljude koji su radili na tom slučaju, očekivali su da će ubica biti otkriven. Zna da je mnogo ljudi privođeno i saslušavano, pa čak i neki od članova njihove porodice za koje su u policiji utvrdili da su dan ili noć prije ubistva sa D. razgovarali telefonom. Stalni kontakt održavali su sa načelnikom policije A., inspektorima G. i B. Nakon izvjesnog vremena pozvani su u policiju gdje im je rečeno da je ubica otkriven i da se radi o nekom B. koji je uhapšen u Beogradu zbog neke krađe, da bi nedugo zatim opet bili pozvani u policiju kada im je rečeno da DNK analiza B. ne odgovara DNK analizama uzoraka uzetih prilikom uviđaja. Nakon toga je i prestao da odlazi u CB Podgorica, i jedino je održavao kontakt sa Ž. P.

Odmah nakon D. sahrane iz kontakata su saznali da je na licu mjesta prilikom ubistva oštećenog D. bio jedan Rom – radnik gradske čistoće i da je on navodno vidio sve što se desilo. Ispitujući tu činjenicu, dobili su informacije da taj Rom živi na Koniku u blizini V. P., brata od strica oštećenog D. i Ž. P. Sa Ž. je otišao na Konik kod V. P. i od V. su zahtijevali da pronađe to lice, za koje je kasnije saznao da se zove B. R. V. je brzo doveo to lice – B. R., i sa istim su započeli razgovor. Tom razgovoru sa B. prisustvovali su Ž. P., V. P., V. brat M., njihove supruge i on. Sjeća se dobro priče B. koji im je prvo rekao da je sjedio na nekoj klupi kada je naišlo vozilo „Vektra“, da se potom to vozilo parkiralo na parking prostoru otprilike daleko 30m od klupe gdje je sjedio. Čuo je pucnje, sakrio se iza kante u kojoj kupi smeće, zatim je provirio i vidio jednog čovjeka kojeg opisuje kao plavog, vidi ga s leđa, koji stoji pored desnih prednjih vrata ovog vozila okrenut prema unutra i ponovo

puca. B. im je dalje objasnio da je tada primijetio nešto „opšiveno“ na spoljnjem dijelu laktova neke jakne i da se radi o osobi visine oko 1,70cm, da je osoba koja je pucala stavila pištolj za pas i udaljila se. U jednom trenutku izvadio je novčanicu od 10 € i častio je B. ne bi li se ovaj prisjetio još nekih detalja. Nakon što je istom dao 10€ došlo je do takve promjene u ponašanju B., da je isti nastavio da priča kako je pojurio za ubicom, da ga je umalo sustigao, da je primijetio da ubica na jednoj nozi hramlje (odnosno) zanosu tokom hodanja, a čak je naveo i da se radi o lijevoj nozi. Tada je shvatio „kakvu priču priča B.“, pa se istom zahvalio i nije više imao namjeru da sa njim razgovara. Ž. P. je rekao da priča B. nema nikakvog osnova. V. P. je pokazivao B. slike prisutnih na sahrani, B. na njima nije prepoznao ubicu, s tim što ne zna da li je optuženi B. bio na tim fotografijama. B. R. nije zapazio prilikom vršenja uviđaja na mjestu gdje je oštećeni D. ubijen, a tu se zadržao bar dva sata.

Nakon što je prestao da odlazi u policiju, dalje postupanje Ž. P. mu nije bilo poznato jer ga isti o tome više nije obavještavao, ne zna iz kojih razloga. Do trenutka hapšenja optuženog Z. B. njihova porodica je bila složna i između sebe nijesu imali sukoba. Tvrdi da optuženi Z. B. nije ubica oštećenog P. D., a od Ž. je tražio objašnjenje kako je Z. B. osumnjičen za ubistvo pokojnog D. Ž. mu nije direktno odgovorio već mu je samo rekao da je on to na neki način otkrio, organizovao i povezao. Tvrdi da nije bilo ništa sumnjivo niti čudno u ponašanju optuženog B. na sahrani oštećenog D. P., da se B. pojavljuje na snimku na nekoliko trenutaka u trenutku kada polaže cvijeće, da je B. bio prisutan i na 40-todnevnom pomenu oštećenog P. D., te da ne vidi ništa čudno u tome što B. nije dolazio na pola godine i godinu, jer to nijesu učinili i neki drugi članovi najbliže familije.

Policija im je predočila dokaze iz kojih je utvrđeno da je oštećeni D. P. dan prije i na sam dan ubistva obavio 6 telefonskih poziva, da je kartica sa koje je „ubica“ kontaktirao oštećenog D. kupljena dana 15 Februara u Baru, da je telefon kupljen 17. Februara, da se ubistvo desilo 18. Februara oko 10,15h, te da je 17. Februara oštećeni D. P. puna 4 minuta na stepeništu svoje kuće razgovarao sa „ubicom“. Zna da ga je Ž. P. pitao tada s kim razgovara, a da mu je D. odgovorio da treba da se nađe s nekim čovjekom sutra dan. Smatra da nema razloga da svom bratu i majci oštećeni D. P. ne kaže da treba da se vidi s bratom od ujaka – optuženim Z. B., a ne da govori „s nekim čovjekom“. Takođe, oštećeni D. P. se na Tuškom putu prije odlaska na Zabjelo gdje je ubijen vidio i razgovarao sa bratom od strica V. P., kojem je rekao da ide da se vidi s nekim čovjekom, što je nelogično da je u pitanju bio optuženi B.

Poznaje B. P. koji je njegov prijatelj i tačno je da je isti ukazao porodici P. na nekog momka koji se na sahrani čudno ponašao, ali na sahrani u Podgorici. Kasnije su odgledali snimak sa sahrane u Podgorici i na tom snimku P. nije mogao prepoznati tog momka, dok sahranu sa Pelevog brijega nije gledao jer je P. momka koji se „čudno ponašao“ primijetio samo na sahrani u Podgorici. Na snimku sa sahrane u Podgorici koji su gledali, otpuženi B. se nije pojavljivao, a zna da P. B. ne poznaje.

Oštećeni D. P. i optuženi B. nisu imali poslovnih kontakata, niti su čak imali brojeve telefona jedan drugog, za što bi saznao sigurno jer je bio blizak sa oštećenim D. P. Sa oštećenim D. P. je bio u mnogo bližim odnosima, skoro su se svakodnevno gledali, nego sa optuženim B. Z. Zna da je Ž. P. pokazao B. sliku optuženog B. sa svadbe, da je navodno na toj svadbi B. bio u bijeloj košulji, ali tvrdi da B. na svadbi nije bio u bijeloj košulji što potvrđuju fotografije koje on posjeduje, a i sam je bio na toj svadbi na kojoj je bio i D. P. Izrazio je sumnju da je svjedok B. uopšte bio na mjestu gdje je oštećeni D. P. ubijen, misli da je sa tih razloga potrebno provjeriti da li je isti u to vrijeme radio u gradskoj čistoći, i ako jeste, gdje je bio raspoređen. Zna da je P. Ž. i porodica pokojnog P. D. za njegovo ubistvo sumnjičila veći broj ljudi, a među njima i članove bliže porodice. Zna sigurno da su u njegovom i Ž. prisustvu načelnik CB Podgorica A. i inspektor T. G. kazali da su 99,9 posto sigurni da je oštećenog D. P. ubio izvjesni B.

Ponovo se izjašnjavajući na pretresu, svjedok B. M. navodi, da je uz dozvolu policije bio u onom ograničenom prostoru gdje je vršen uviđaj i gledao je sve što policija i sud radi. Toga dana nije čuo da je bilo ko od lica koja su vršila uviđaj i bilo kojih drugih službenih lica pominjao da je neko vidio događaj i da ima očevidac. Za svjedoka B. R. saznao je u policiji nakon tri, do četiri dana.

Svjedok B. K., supruga optuženog B. Z., je objasnila da je optuženi B. dana 18. Februara 2006. godine bio sa njima u kući u Zubinom potoku, da je na poslu bio u noći 16-ti na 17-ti Februar, a da je nakon dolazka s posla takođe bio u Zubinom potoku. Na sahranu pokojnog P. D. su krenuli Z., njegov otac R., majka R. i brat R. vozilom kojim je upravljao Z., a vratili su se 20. Februara. O ubistvu oštećenog D. P. ih je obavjestila Z. majka, a tu je bio prisutan i Z. Misli da je Z. poslije smrti oštećenog D. P. jednom dolazio u Podgoricu kada mu se razvela sestra S, došao je da bi istu uzeo i odvezao u Zubin potok, dok je drugi put dolazio u Podgoricu sa kumom D. B. radi kupovine nekih vozila.

Na glavnom pretresu je izjavila da je dana 16.02.2006. godine njen suprug bio sa njom u kući u Zubinom potoku, da je oko 20h otišao na posao gdje je radio u trećoj smjeni, da se na poslu zadržao do 8h izjutra, da je dana 17.02.2006. godine bio na utakmici u Jošaničkoj banji koja se igrala oko 13h, kada se vratio sa utakmice pošao je na posao i na poslu bio do 8,30h 18.02.2006. godine. Nakon dolazka kući legao je da spava i sjeća se da je oko 10,30h pozvala drugarica T. T. koja se zabavlja sa I. G., Z. kolegom, u kom razgovoru je T. pozvala da ona i Z. pođu sa njima na piće jer joj je bio rođendan. Z. se probudio oko 12,30h nakon čega je nazvala T. T., pa su pošli u jedan kafić i za stolom su sjedjeli ona, Z., I. G. i T. T., da bi negdje poslije pola sata za sto sa njima sjedio L. B. Ne zna precizno kada ali se sjeća da je Z. zazvonio mobilni telefon i da ga je tada majka obavjestila da je ubijen njegov brat od tetke P. D.

Navedeno nije saopštila pred istražnim sudijom jer nije znala „što je snašlo“, a nakon davanje izjave pred istražnim sudijom drugarica T. T. je podsjetila da su 18.02.2006. godine zajedno bili u kafiću „Ritam“. Sigurna je da je Z. bio na 40-todnevnom pomenu oštećenog P. D., i sjeća se da su joj rekli da su noć prije tog pomena spavali u kući Z. sestre i njihovog zeta.

Na ponovnom glavnom pretresu ponovila je ranije datu izjavu. Posebno je na pitanje zastupnika optužbe objasnila, da su ona i njen suprug u Zubinom Potoku kupili plac 2007. godine, a novac su obezbijedili na način što su njen suprug i sverkra podigli kredite.

Korać Edin je posvjedočio da je bio oženjen sestrom optuženog B., da je tako upoznao optuženog koga doživljava kao krajnje korektnog i mirnog momka, i da ne može povjerovati u to da je isti ubio oštećenog D. P. Iz viđenja je znao oštećenog D. P., bio je na sahrani radi izjavljivanja saučešća i zna da su na sahrani bili roditelji i braća njegove bivše žene, a među njima i optuženi Z. B. Takođe zna da su svi oni bili i na 40-todnevnom pomenu oštećenog D. P.

K. S., otac K. E., je takođe ustvrdio da je optuženi Z. B. sa porodicom dolazio na sahranu oštećenog P. D., takođe i na 40-todnevni pomen, a misli i da je isti sa porodicom kod njih i noćio. Iz poznanstva sa optuženim B. smatra da se radi o mirnom, korektnom i povučenom momku.

Svjedok V. B. je objasnio da dobro poznaje porodice P. i B. jer je njegovoj supruzi optuženi B. brat od ujaka a oštećeni D. P. brat od tetke. Znao je da se oštećeni D. P. bavio preprodajom deviza, ali sa istim nije imao poslovne kontakte već je zbog prirode posla kojim se bavio bio u bližem odnosu sa Ž. P. Optuženog B. je upoznao nakon njegove ženidbe, prije desetak godina, i kako isti živi na Kosovu sa njim nije imao nikakvog kontakta, sve dok ga jedne prilike B. nije nazvao da bi mu pomogao u kupovini vozila. Sjeća se da mu je B. objasnio da je na Kosovu dozvoljena registracija vozila, da je sa njim u Podgoricu dolazio momak koji se sa B.

oslovljavao sa „kume“ , a da su B. i taj momak kupili tri vozila – „Pasat“, „Audi“ i „Fiat bravo“. Nakon te kupovine, B. više nije gledao do sahrane oštećenog P. D. koja je obavljena na Pelevom brijegu. Na toj sahrani ništa neuobičajeno kod B. nije primijetio, sjeća se da se isti sa njim uobičajeno pozdravio. Zna da je narednog dana B. bio jedan od lica koje je služilo prisutnima na saučešću piće i cigarete. Siguran je da je B. bio na 40-todnevnom pomenu oštećenog D. P. Kasnije je B. vidio na sahrani ujaka njegove supruge u Novom Sadu, ali nije vidio da li su Ž. i B. tu komunicirali. Smatra da Z. B. nije ubica oštećenog D. P. iz razloga što ga doživljava kao previše „nježnog i osjetljivog“ za tako nešto.

Svjedok P. B. je objasnio da je bio komšija i prijatelj sa porodicom P., kao i sa ujacima oštećenog D. P. – M. i B. B., pa je sa tih razloga tokom dva dana primanja saučešća i sahrane oštećenog D. P. prihvatio da organizuje posluživanja pićem i cigaretama okupljenog naroda, a potom i organizaciju ispraćaja posmrtnih ostataka oštećenog. Prvog dana primanja saučešća, odnosno dana kada je D. ubijen, kao i naredne večeri, nije primijetio ništa neobično u ponašanju bilo koga od okupljenog naroda. Međutim, narednog dana, u trenutku dok je sa nekim ljudima razgovarao o predmetnom događaju, primijetio je jednog momka u blizini njega koji se u jednom trenutku nekako trgao, ustao i napustio to mjesto, a to se desilo u trenutku kada je sa sagovornicima zaključio da je D. mogao ubiti neko sa kim je bio veliki prijatelj i u koga je imao povjerenje. Bilo mu je čudno ponašanje tog momka, a istog je kasnije vidio u staroj kući P., i tu je vidio da isti uzima cigarete koje samo pripali, kratko koristi i odmah baci. U tom momku je bila prisutna neka nervoza, a opisuje ga kao momka srednjeg rasta, starosti 35-36 godina, „kao plavog“, mada ne izrazito plavog, otpozadi kratko podšišanog sa naprijed podignutom kosom. Tog momka je primijetio i na mjestu Pelev brijeg kako ide prema Crkvi i sa nekim razgovara telefonom, na sebi je imao crnu jaknu i plave farmerke. Na Pelevom brijegu ga je vidio u blizini komšije B.V. i neke plave žene koja je stajala sa B. Par dana nakon sahrane, o svojim zapažanjima je razgovarao sa M. B. i Ž. P., pa je u kući P. gledao snimak sahrane, odnosno primanje saučešća u Podgorici. Na tom snimku momka koji se „čudno ponašao“ nije primijetio, pa su on, Ž. i M. pošli da pogledaju ostatak snimka koji se nalazio kod nekog fotografa. Na tim snimcima takođe nije vidio tog momka, a cjelokupnu kasetu sa sahrane nije gledao. Momka o kojem je govorio takođe nije primijetio na 40-todnevnom pomenu niti na ostalim pomenima.

Tačno je da je prije davanja iskaza pred istražnim sudijom bio u društvu sa M. i B. B., te B. V., koji su ga ispitivali u vezi izjave koju će dati pred istražnim sudijom. Istima je rekao isto što i pred istražnim sudijom, a tvrdi da mu navedena lica nijesu nikad rekli da promijeni izjavu i da mu zbog toga neće ostati dužni.

P. V., brat od strica oštećenog D. P., je objasnio da je oštećenog D. P. vidio oko 9,20h na Tuškoj pijaci, istog dana kada je i ubijen, da je D. naišao svojim vozilom marke „Opel“ u kojem je bio sam, zaustavio se pored njega, pozdravili se, da bi ga poslije kraćeg uobičajenog razgovora o porodici D. pitao „zna li gdje je Jerevanska ulica“. Odgovorio mu je da ne zna, a D. mu je tom prilikom rekao da tamo treba da se vidi s nekim. Negdje oko 12h dok je bio na Cetinju pozvao ga je otac V. i rekao mu da je D. ubijen. Optuženog Z. B. ne poznaje osim što zna da je isti brat od ujaka D. i Ž. P. Nekoliko dana nakon sahrane kod njega u kuću su došli Ž. P. i njegov ujak M. B. Isti su se raspitivali za izvjesno lice romske nacionalnosti koje je bilo navodni očevidac ubistva, a koji je živio u njegovom komšiluku. Iako to lice nije poznavao, istog je potražio i našao, pa ga je zamolio da sa njim pođe kod njega u kuću gdje su ih čekali Ž. i M. Kada je to lice došlo u kuću, Ž. i M. su počeli da ga ispituju, sjeća se da je to lice njima dvojici odgovaralo na pitanja, objašnjavajući da je bio u blizini mjesta gdje je oštećeni D. P. ubijen, da je čuo pucanj, da je za to vrijeme sjedio na nekoj klupi i da je čučnuo, da je išao za ubicom kojeg je opisivao kao visokog momka, pozadi ošišanog, naprijed sa šiškama. To lice za koje je saznao da se zove R. do tog dana nije poznavao. Nije vidio da je B. M. dok je trajao razgovor dao R. u 10 €.

G. I. je posvjedočio da poznaje optuženog B. Z. s kojim se druži, da zajedno rade na graničnom prelazu kod

fitosanitarne službe, da je dana 16. Februara radio u jutarnjoj smjeni od 8 ujutro do 20 h uveče kada ga je zamijenio optuženi B. Z., da je dana 17.02.2006godine radio u jutarnjoj smjeni koju je počeo u 8 ujutru i istu je završio do 11h jer su igrali utakmicu u Jošaničkoj banji na kojoj je igrao i optuženi B. Kada se vratio sa utakmice bio je poslu da bi ga na kraju smjene zamijenio optuženi B. oko 20h. Dana 18.02.2006godine on i djevojka T. T. su pozvali optuženog B. i njegovu ženu da negdje oko 12h,13h popiju piće u Zubinom potoku u kafiću „Ritam“ jer je T. T. bio rođendan 16.02.2006godine . U lokalu „Ritam“ su bili prisutni on, T. T., optuženi B., njegova supruga K. i kćerka A., a kasnije im se pridružio i B. L. Taj događaj mu je ostao upamćen po tome što se sjeća da je neko zvao optuženog B. na telefon i rekao mu da mu je ubijen brat u Podgorici.

Svjedok T. T. je objasnila da je djevojka G. I. a da se ona i G. druže sa optuženim B. i njegovom ženom. Dana 16.02.2006godine joj je bio rođendan i sjeća se da su htjeli pozvati B. i njegovu ženu da bi proslavili rođendan , što zbog obaveza nisu mogli već su to uradili 18.02.2006godine. Sjeća se da su prethodno – 17.02.2006godine G. i optuženi B. bili na utakmici u Jošaničkoj banji, a da se po završetku utakmice G. vratio da završi smjenu gdje je ostao do 20h uveče. Sa optuženim B. i njegovom suprugom K., ona i G. su sjedjeli u kafiću „Ritam“, a sjeća se da je sa njima za kratko vrijeme sjedio i L. B. Dok su sjedjeli zna da je neko zvao optuženog B. i rekao mu da mu je u Podgorici ubijen rođak.

B. L. je posvjedočio da je dana 18.02.2006.godine na kratko sjedio sa I. G. i njegovom djevojkom, te sa optuženim B. i njegovom ženom, u kafiću „Ritam“ u Zubinom potoku, da ga u taj kafić niko nije pozvao već je slučajno navratio, da se zadržao 10-tak minuta. B. je vidio kasnije istog dan u selu Ugljare, na parkingu ispred neke kafane, i da je bio sam.

Svjedok M. R. je objasnio da je vlasnik kluba „Mokra gora“ iz Zubinog potoka, da su optuženi B. i I. G. članovi tog kluba, da su dana 17.02.2006.godine igrali prijateljsku utakmicu sa klubom „Rembas“ iz Resavice, da se sjeća da je za vrijeme odigravanja utakmice u Jošaničkoj banji teren bio zaleđen, da je na utakmici bio prisutan optuženi B., a zna i da su se po završetku utakmice oko 17,15 h, njegovi fudbaleri vratili autobusom u Zubin Potok. Posjeduje dokumentaciju vezano za utakmicu koja se odigrala 17.02.2006.godine koja je zavedena pod brojem 27/06 i koju dostavlja sudu. Ne sjeća se narednih utakmica ali zna da su igrali sa FK „Ozren“, FK „Mladost“, FK „Aleksinac“ i drugim klubovima, a na utakmicama se ne pravi zapisnik o odigravanju istih.

Svjedok T. S., je posvjedočio, da je u vrijeme ovog događaja radio kao inspektor za krvne delikte u Upravi policije PJ Podgorica, pa je obaviješten da je u naselju Zabjelo došlo do upotrebe vatrenog oružja i da je jedno lice stradalo, nakon čega je sa svojom Ekipom, pošao na lice mjesta. Kada je došao na lice mjesta dobio je obavještenje od V. R., vođe bezbjedonosnog Sektora za naselje Zabjelo, da ima jedno lice koje se prijavilo kao očevidac. Za ovo lice nakon što je došao na mjesto događaja bio je zadužen S. S., da sa njim razgovara, kojem razgovoru je bio i prisutan. Ovo lice - B. R., je tada ispričao da je jedno vozilo Opel, došlo velikom brzinom i zaustavilo se na parking, da je vidio da je u vozilu došlo do neke žučne rasprave i prepiranja između vozača i suvozača, zatim, čuo neku buku u vozilu, dok se B., kako je njima izjavio nalazio na klupi gdje je nešto jeo. Dalje im je ovaj svjedok objasnio, da je nakon što je čuo ovu buku u vozilu, vidio da su se otvorila desna, prednja vrata od vozila, da iz vozila izlazi lice sa mjesta suvozača, da drugo lice vozač, podiže ruku i pokušava da ga zadrži i drži ovo lice za neki dio odjeće, dok ovo lice koje izlazi iz vozila pokušava da se otrgne, te nakon što je izašlo iz vozila opalilo dva, tri hica prema ovom licu koje je ostalo u vozilu. Dao im je i opis ovog lica koje je pucalo, opisujući ga kao mlađe lice, starosti od 25-30 godina, mršav, više plave nego smeđe kose. Razgovor sa B. je obavljen prije nego što su na lice mjesta došli istražni sudija i tužilac. Čuo je i vidio da su inspektori B. M. i S. S. upoznali tužioca- Lj. K., nakon što je došla na mjesto događaja o svojim zapažanjima i da je na mjestu događaja bio očevidac B. R. Nema saznanja, da li je neko upoznao istražnog sudiju u odnosu na ove činjenice. To što u službenoj zabilješci nije konstatovan očevidac po ovom svjedoku je propust lica koje je

sačinjavalo službenu zabilješku.

Svjedok J. E., je posvjedočio da je u vrijeme ovog događaja dežurni inspektor Uprave policije PJ Podgorica bio T. S. a starješina Sektora B. M., koji ga je pozvao i saopštio mu šta se dogodilo u naselju Zabjelo, tražeći od njega da dođe. Kada je došao na mjesto događaja T. S. ga je upoznao da ima očevidac događaja. Sjeća se da su razgovarali sa očevicom za kojeg je kasnije saznao da se zove B. R.. Ne sjeća se ko je upoznao istražnog sudiju nakon njegovog dolaska na lice mjesta da ima očevidac, ali se sjeća da je istražni sudija rekao da se od njega uzme izjava. Očevidac događaja - B. R. im je ispričao, da je jedno vozilo dolazeći na parking prilikom skretanja išlo lijevo- desno, nakon zastavljanja vozila da je vidio fizički sukob dva lica u vozilu, zatim da jedno lice iz vozila izlazi, i da tada čuje pucnje, a to lice bježi udaljavajući se od vozila. Ovo lice koje je pucalo, na pitanje inspektora je opisao, visine 1,80-1,85 m, mršavo, sa nekom jaknicom koja leprša, izduženog i blijedog lica.

Svjedok P. V., je posvjedočila da je sa svojim suprugom bila u gradu, kada su čuli da je P. D. smrtno stradao, pa su pošli u naselje Zabjelo. Na mjestu događaja je bila policija, pa nijesu mogli bliže prići. Sjeća se, i neke priče u kući V. P., da je bilo jedno lice koje je vidjelo šta se desilo, da su P. Ž. i B. M. tražili to lice i da su sa njim razgovarali, o kom razgovoru ne zna ništa. Sjeća se, da je u njihovoj kući bio prisutan B. R., i tu je samo bio još njen suprug P. Ž. i maloljetna djeca. Skuvala im je kafu. Čula je da je Ž. pitao B. R., da li će da pogleda snimak sa sahrane pokojnog P. D., što je ovaj i prihvatio. Nije bila prisutna dok su taj video snimak gledali, jer je Ž. od nje tražio da sa djecom izađe. Kada je B. odlazio iz kuće, vidjela je da je njen suprug bio vidno uzbuđen kao i ovaj B. jer je drhtao.

Svjedok H. G. je posvjedočio, da je u vrijeme ovog događaja bio dežurni istražni sudija Višeg suda u Podgorici, kada je tog jutra negdje oko 10 sati, obaviješten o ovom događaju. Kao dežurni istražni sudija izašao je na lice mjesta radi vršenja uviđaja. Zatečeno stanje je konstatovao u zapisniku o uviđaju. Kada je došao na lice mjesta zatekao je policiju i inspektore koji su obezbjeđivali lice mjesta i koji su ga upoznali sa događajem. Sjeća se da su konstatovani tragovi projektila, da se pominjao novac koji je oštećenom pronađen u džepu, a da je počinilac ovog krivičnog djela u tom trenutku bio nepoznat. Posebno je ovaj svjedok objasnio svoju obavezu kao istražnog sudije, što mu je bila praksa, da dolaskom na lice mjesta pita službenike policije, koji su na mjestu događaja prisutni prije i koji obezbjeđuju mjesto događaja, o svim detaljima i njihovim saznanjima, što je i učinio i dolaskom na lice mjesta predmetnog događaja, i tvrdi da mu niko od policije ili bilo ko drugi, nije saopštio da ima očevidac događaja, a kao istražni sudija službena lica prvo pita kod ovakvih događaja da li ima očevica. Kako mu to niko nije saopštio nije bio ni upoznat da eventualno očevidac ima. Navodi i to, da bi tu činjenicu, da mu je saopštena unio u zapisnik o uviđaju. Sve materijalne tragove koji su zatečeni na mjestu događaja je konstatovao, tražio od policije i krim. tehničara da tragove identifikuju i dalje obrade. Iz medija je saznao, kasnije, da se jedno lice pominje kao očevidac događaja. Dok je istragu vodio u ovom predmetu niko ga o očevicu događaja nije obavijestio, niti tražio da neko lice u tom svojstvu sasluša. Objašnjava, da mu je neko saopštio da ima očevidac događaja, da bi to konstatovao u zapisniku o uviđaju, a zatim sa ovlašćenjima istražnog sudije bi tražio da mu se to lice privede odmah, kako bi isto saslušao u odnosu na to, šta je to lice čulo i vidjelo. To lice bi saslušao i na mjestu događaja, a sve radi daljeg postupanja kao istražni sudija.

Svjedok K. Lj., je posvjedočila, da je u vrijeme predmetnog događaja bila dežurni tužilac. Sjeća se da je bila subota, radna, da je dežurni istražni sudija H. G., imao zakazano saslušanje u nekim drugim predmetima u vremenu od 09,30 do 10 sati, pa je kao dežurni tužilac bila na tim saslušanjima. Sjeća se da joj je tokom saslušanja istražni sudija, koji je dobio neki poziv, nakon razgovora telefonom, tiho kazao, da se dogodilo ubistvo. Nastavio je sa saslušanjem, da bi ona nedugo zatim dobila poziv kao dežurni tužilac od policije u kojem joj je saopšteno da se dogodilo ubistvo, da je izvršilac nepoznat - da je pobjegao. Nakon ovoga, bilo je

još nekoliko telefonskih poziva od policije, i u jednom od tih poziva, sjeća se, da joj je neko od inspektora saopštio da ima građanin koji je vidio šta se dogodilo. Ne može se precizno izjasniti da li je zajedno sa istim vozilom sa njom pošao istražni sudija, ali zna da su u isto vrijeme bili na licu mjesta. Dolaskom na lice mjesta, sjeća se da joj je prišao inspektor E. J., a zatim i ostali inspektori B. M., T. S. i S. S., koje je pitala da li ima nešto još mimo onoga što je upoznata putem telefona, dobila odgovor da nema. Sjeća se da je neko od inspektora kazao da imaju informaciju od porodice da je oštećeni kod sebe posjedovao određeni iznos novca i da su joj inspektori pokazali u kom pravcu je izvršilac pobjegao. Uviđajem je utvrđeno, da oštećeni ima novac u džepu, lijevom džepu od farmerica, pa se sjeća komentara između prisutnih, službenih lica, da motiv ubistva nije koristoljublje. Pitala je inspektore, ne može precizno reći kojeg od njih, šta je vidio ovaj građanin. Ne zna, da li je to njeno pitanje mogao čuti istražni sudija, jer ne može opredijeliti koliko je od istražnog sudije u tom trenutku bila udaljena. Tražila je od inspektora da joj pokažu, po kazivanju ovog građanina, kuda je pobjeglo to lice, pa joj je taj pravac pokazao S. S. Nakon ovog, kazala je inspektorima da provjere informaciju koju su u međuvremenu dobili, da li je neko od građana vidio šta se dogodilo jer tu imaju prodavnice. Na sjeća se da li je istražnom sudiji, kada se vratila sa inspektorom S., sa ovog pokazivanja, kuda je izvršilac pobjegao, to kazala. U popodnevrim časovima interesovala se kod inspektora u vezi postupanja sa ovim građaninom, za kojeg su joj kazali da je vidio događaj pa je dobila informaciju da je saslušan. Prvi put tog građanina vidi u postupku prepoznavanja koje je vršeno nakon 3-4 dana.

U zapisniku o uviđaju Višeg suda u Podgorici Kri.br.112/06 od 18.2.2006.godine i službenoj zabilješci PJ Podgorica Ku.br.494/06 od 29.11.06 se konstatuje da je dana 18.02.2006.godine u 10,16h obaviješten CB Podgorica od strane NN lica, sa broja 067/639-... da je u ul. Jerevanskoj vidio da je jedno lice pucalo u drugo lice koje se nalazilo u vozilu. Da je lice mjesta predmetnog događaja u ul. Jerevanskoj na parking prostoru između broja 42 u ul. Jerevanskoj i Osnovne škole „Oktoih“, da se oštećeni P. D. nalazio u vozilu marke „Opel“ Vektra reg.br. ... koje je prednjim dijelom okrenuto prema Osnovnoj školi „Oktoih“, da su prednja desna vrata na vozilu bila otvorena, da je staklo na prednjim lijevim vratima bilo polomljeno i da su se djelovi istog nalazili na prednjom lijevom sjedištu i na asfaltnoj podlozi do vozila. Tijelo oštećenog P. D. je bilo grudima i stomakom oslonjeno na prednje desno sjedište a stopala su se nalazila kod komandi vozila ispred prednjeg vozačevog sjedišta. Na jakni oštećenog nalazila su se vidljiva oštećenja od projektila na leđima. U vozilu su konstatovane pronađene čaure, i to: jedna ispred desnog prednjeg sjedišta, u ostavi prednjih desnih vrata dvije čaure, iza prednjeg desnog sjedišta jedna čaura, na prednjem desnom sjedištu jedna čaura, ispod parking kočnice između prednjih sjedišta jedna čaura, između sjedišta suvozača i prednjih desnih vrata na podu jedna čaura. U prednjim lijevim vratima su pronađena dva projektila i jedan projektil pronađen je u sjedištu vozača. Dalje se u zapisniku o uviđaju i službenoj zabilješci konstatuje da se na krovu sa desne strane vozila nalazio trag nalik na krv kao i na asfaltnoj podlozi ispod prednjih desnih vrata, sa unutrašnje strane prednjih lijevih vrata po sredini vidljiv je prolaz od projektila i prednja lijeva vrata spolja su oštećena od projektila što se utvrđuje po ispupčenju na istim, te da je vidljivo oštećenje od projektila u donjem dijelu prednjih lijevih vrata i na naslonu vozačevog sjedišta. Da je kod oštećenog P. D. u džepu od farmerica i to lijevom džepu pronađen novac u apoenima i to: 27 x 100eura, 36 x 50eura, 1 x 20eura, 2 x 5 eura, 2 x 100USD i 1 x 50USD. Da su od strane krim.tehničara izuzeti tragovi DNK i to: briz sa ručice za otvaranje prednjih desnih vrata unutra, briz DNK izuzet sa rukohvata za otvaranje prednjih desnih vrata unutra, briz DNK izuzet sa instrumental table ispred sjedišta suvozača, dok su samolepljivom folijom izuzeti tragovi sa sjedalnog djela suvozača i tragovi na prisustvo vlakana na naslonu sjedišta suvozača.

Zapisnikom o uviđaju i službenom zabilješkom se konstatuje i da su na licu mjesta pored istražnog sudije prisustvovali zamjenik VDT-a u Podgorici, inspektori J. E. i T. S., krim.tehničari M. R. i M. M., balističar B. B. U zapisniku o uviđaju i službenoj zabilješci nema konstatacija o eventualnim očevicima predmetnog događaja.

Bliži izgled lica mjesta predmetnog događaja sa zatečenim materijalnim tragovima, vidljiv je u fotoelaboratu

broj 47-18-244-177/355 od 18.2.2006.godine i predstavljen skicom lica mjesta koja je sastavni dio zapisnika o uviđaju. U navedenom fotoelaboratu je vidljivo da je oštećeni P. D. na sebi imao crvenu jaknu.

Nalazom Instituta za sudsku medicinu medicinskog fakulteta Beograd br.08-244/07-716-06/2 od 28.11.07.godine se konstatuje da je tražena DNK analiza dostavljenih uzoraka optuženog B. Z. i njihovo upoređivanje sa DNK profilima dobijenim analizom uzoraka spornih bioloških tragova koji su izuzeti sa lica mjesta, po nalazu br. 08-244/06-7167 od 27.9.07.godine. Nakon provedenog vještačenja dato je mišljenje da B. Z. nije svojim biološkim materijalom doprinio biološkim tragovima koji su prethodno dostavljeni u vezi sa ubistvom P. D.